

naar det ærede Medlem ogsaa rettede Bebrejdelser mod mig og den nuværende Regering, skal jeg dertil sige, at jeg har søgt, saa godt jeg formaaede, at sætte mig ind i disse Forhold og se, om der var noget at gøre. Imidlertid kom, efter at der havde været adskilligt at gøre i det første Aar, jeg var Minister, Aaret efter Verdenskrigen, og da vil det ærede Medlem og maaske ogsaa andre indrømme, at det ikke just var Tidspunktet at komme til den danske Regering med Planer om at ophjælpe Øerne, hvilket dog maatte ventes at koste adskillige Millioner. Jeg vovede ikke at gøre det, og jeg er da ogsaa fuldkommen overbevist om — tør det ærede Medlem være den, der staar op og siger det modsatte? —, at det intet havde hjulpet, hvis man havde gjort det. Man vilde ganske have bortvist det Spørgsmaal overfor alle de andre af økonomisk Art, der laa os paa Sinde. Imidlertid, da der var gaaet et Aar, tog jeg atter Sagen op, kaldte Guvernøren herover, arbejdede sammen med ham og udarbejdede nogle Lovforslag, der, hvad enten man anerkender dem eller ej — nogle har angrebet dem —, i hvert Fald vidnede om god Villie fra Regeringens Side. For Resten forekommer det mig, at det ærede Medlems Udtalelser om de Formaal, man burde arbejde hen imod, da han gjorde gældende, at Tilstandene paa Øerne trængte til en Forbedring, netop falder sammen med Indholdet af Regeringens Lovforslag. Saa kom Forhandlingerne med de Forenede Stater om Øernes Afstaaelse, og man vil dog nok kunne give mig Ret i, at det vilde være at vildlede den danske Rigsdag — og intet vilde være mig fjernere — at tage disse Punkter op til Behandling i Rigsdagen samtidig med, at der forelaa Forhandlinger med de Forenede Stater om Øernes Afstaaelse. Vi kunde dog ikke ret vel forhandle om en Ophjælpning af Øerne — vi maatte mene, at det vilde krænke den høje Rigsdags Værdighed —, samtidig med at man tænkte paa at afstaa Øerne helt. Derfor maatte jeg mod min Villie lade disse Lovforslag blive ubehandlede i denne Rigsdagssamling.

Saaledes er altsaa min Stilling til de vestindiske Øer. Jeg har fra første Færd, i den Tid, jeg har været Minister, aldrig ønsket, at vi skulde gaa til en Afstaaelse af dem, og ogsaa haft en redelig Villie til at arbejde paa Øernes Ophjælpning; saa vidt jeg kunde. Men nu kommer det ærede Medlems store Anke overfor Regeringen, i det hele taget overfor Forhol-

dene derovre, en Anke, som kortelig kunde betegnes med et Navn: Hamilton Jackson, og jeg vil da straks sige, at det undrer mig virkelig, at det ærede Medlem, der dog synes at være en robust Natur, kan blive saa bange for denne enkelte Negerfører, der har været herhjemme. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem har Ret i, at Hamilton Jackson har skabt Racemodsætningen paa Øerne, jeg tror, at den har været der tidligere. Men hvordan det nu end forholder sig, maa jeg sige, at Hamilton Jackson maatte stilles ens med andre danske Borgere; der kunde ikke for Lovgivningsmagten være Tale om at stille sig paa det Standpunkt, at en dansk Neger ikke havde samme Ret til at optræde som Arbejderfører, som andre Danske har. Jeg har i Folketinget sagt, og det staar jeg ved, at en dansk Neger paa de dansk vestindiske Øer og en dansk Arbejder er ikke ligestillede, og derfor vilde jeg have været stillet overfor Vanskeligheder, hvis jeg skulde have indbragt Forslag om en Ændring af Kolonialloven med Hensyn til Valgbarhed og Valgret derovre, men jeg maa hævde, at naar Hamilton Jackson ikke overtræder Lovene, saaledes som de nu er gældende, kan der virkelig ikke træffes andre Forholdsregler overfor ham end overfor enhver anden, og det synes jeg oprigtig talt, at det ærede Medlem troede, der kunde. Han fordrede en kraftig Optræden af Regeringen overfor Hamilton Jackson. Ja, han blev mødt med den kraftige Optræden, som hans egen Optræden krævede, og i det Spørgsmaal har jeg dog intet andet at holde mig til som Minister end det, som Embedsmændene derovre indberetter. Det ærede Medlem siger, at han har fornærmet Guvernøren med nogle Udtryk; han har brugt. Ja, det har han vistnok gjort, og der er kommet en Proces mellem ham og Guvernøren, der for Resten verserer endnu, og som det ærede Medlem sagde, kan det jo vare længe, inden den bliver afgjort — det ligger nu i Retsforhold, som hverken det ærede Medlem eller jeg kan ændre. Det kan ikke nytte, at det ærede Medlem siger det, han siger, thi Hamilton Jackson er stillet under den Lov, som en Gang gælder. Jeg kan sandelig ikke beordre Hamilton Jackson arresteret — eller jeg ved ikke, hvilke andre Forholdsregler jeg skulde tage overfor ham —, naar der ikke i Indberetningerne fra de danske Embedsmænd er noget, der retfærdiggør det. Det ærede Medlem siger, at han har fornærmet Em-